

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

om, hvorvidt det er de nordiske eller de vesteuropæiske planer der har størst chance for hurtigst at opnå at få en positiv politisk beslutning bag sig.

De vesteuropæiske planer består, om jeg må sige det sådan, af to dele. Den ene er de seks europæiske landes planer om at etablere en toldunion, kombineret med et meget vidtgående økonomisk samarbejde med fri bevægelighed for kapital og arbejdskraft og med en vidtrækkende harmonisering af den økonomiske og sociale politik. De seks lande er Holland, Belgien og Luxembourg plus Tyskland, Frankrig og Italien. Den anden del af planerne er de undersøgelser, der foregår i OEEC efter en beslutning, truffet på britisk initiativ, vedrørende mulighederne for, at de øvrige vesteuropæiske lande, altså også England og Skandinavien, skulle kunne tilslutte sig det vesteuropæiske fællesmarked under en eller anden form. Disse undersøgelser i OEEC er endnu ikke afsluttet, og det er derfor for tidligt at tage stilling. Men jeg kan godt sige, at regeringen — jeg havde nær sagt: selvfølgelig — indtager en principielt positiv holdning over for tanken om at skabe et fællesmarked i Vesteuropa uden told eller andre restriktioner. Det er ligeledes en selvfølge, at vi må lægge den allerstørste vægt på, at et sådant fællesmarked kommer til at omfatte også landbrugets produkter, der jo møder så mange hindringer netop i mange af de vesteuropæiske lande.

Vedrørende forholdet mellem et eventuelt vesteuropæisk marked og et nordisk fællesmarked er jeg med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ganske enig i, at der ikke består nogen modsætning. Tvært imod at frembyde et alternativ bygger begge planer på et grundsynspunkt: ønsket om en friere samhandel og dermed en mere rationel arbejdsdeling. Arbejdet for et fællesnordisk marked foregriber intet med hensyn til eventuel tilslutning til et europæisk marked; derfor kan der heller ikke være nogen grund til at lægge planerne om det nordiske marked til side; der er også mellem de nordiske såkaldte samarbejdsministre enighed om, at dette heller ikke skal ske, men at det nordiske arbejde føres videre, som det hele tiden har været hensigten.

Jeg skal herefter tillade mig at gå over til at gøre nogle bemærkninger om beskæftigelses- og arbejdsløshedsproblemerne, som også er blevet berørt af flere af de ærede ordførere i denne åbningsdebat.

Det er rigtigt, som det også er blevet fremhævet af den højtærede statsminister i åbningstalen, at beskæftigelsen ikke er tilfredsstillende, og at den især for de ufaglærtes vedkommende har givet anledning til bekymring. Dette betyder dog ikke, at de tal og betragtninger, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen fremførte, kan stå alene. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen gjorde opmærksom på, at vi i august måned i år havde flere ledige end i august sidste år. Det er ganske rigtigt; men går vi frem til september måned, viser statistikken samme ledighed i år som sidste år, og går vi videre frem til de to første uger af oktober, ja, så har vi færre ledige i år end i samme periode sidste år. Udviklingen har altså ikke så entydigt bevæget sig i retning af det værre, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen ville give indtryk af; tværtimod har beskæftigelsessituationen gennem den sidste halvanden måned forbedret sig. I arbejdsmarkedskommissionen regner man, efter hvad jeg har erfaret, med, at denne tendens til bedring i udviklingen skulle kunne fortsætte.

Jeg forstår i det hele taget ikke — hvis det må være mig tilladt at gøre den bemærkning til det ærede medlem hr. Erik Eriksen — hvorfor netop han er så ivrig efter at drage beskæftigelsen ind i debatten. Sammenligner man den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent for den første Hedtoft-regerings tre år, for regeringen Erik Eriksens omtrent tre år og for de nu forløbne tre år under den nuværende regering, ja, så finder man skam, at det er under det ærede medlem hr. Erik Eriksens regeringsperiode, arbejdsløshedsstallet ligger højest, nemlig oppe på omkring 10 pct.s ledighed mod kun 9 pct. under regeringen Hedtoft fra 1947 til 1950 og mod ca. 9½ pct. under den nuværende regerings hidtidige tre år. Det ærede medlem kan sige, at disse forskelle ikke er store, men de er i hvert fald i hans regeringsperiodes disfavør.

Regeringen har for et par måneder siden fra arbejdsmarkedskommissionen modtaget en indstilling vedrørende foranstaltninger,